

CONSTANTIN ROMULUS PREDA

raiul
n-are
ce ai
tia

POEME DE DRAGOSTE

București, 2025

n-are raiul ce ai tu

era joi
ploua
și toamna
purta frunze arămii
eu fumam de dorul tău
mă-ntrebam dacă mai vii

buze pârguite
umeri arși de soare
sâni pictați de umbre
în culori de floare
pântec neatins
coapse de lumină
porți spre alte lumi
muguri fără vină
genunchii sfioși
ce-mi șoptesc la tâmple
că din cer cad îngeri
ce-or să ne întâmple

n-are raiul ce ai tu

cade bruma
porți sub bluză
două mere coapte-n rai
le culeg că trece toamna
și la iarnă nu mai stai

constantin romulus preda

ce-ai făcut cu noi?
unde ne-ai ascuns?
ne-a apus iubirea
de ce nu mi-ai spus?

n-are raiul ce ai tu

septembrie de tine
rămân melancolii
trecutul e oglinda
din care-aștept să vii

constantin romulus preda

ni se îndrăgostesc îngerii
e semn că paradisul nu-i pierdut
să le păstrăm iubirea vie
ascunsă-n muguri de sărut